

თი, კირონი ქუჩა, მიხეილის პრას-
პეტრ, მუშტაილის ქუჩა და დილუ-
სი ტარის ვაღაფს მხოლოდ სა-
ღამოს 4 1/2 საათზე მიაღწია დილუ-
პეტრს.
დილუბის ტარის ვეგერტელი გა-
ლავანი უკვე სავეთ იყო ხალხით
და ამიტომ ახლაც მიხუტულთა შიგ
შესვლა შეუძლებელი გახდა. წესრი-
გის დამკვიდრება ბიურის, როგორც
ქუჩის, დაიკვირა მოზღვავეები ხალ-
ხის, რათა მას გზა მიეცა ცხედრის-
თვის. დილის გაქირავებით შეხვედნის
გალავანში. საფლავი გაეთარათ
პროფ. ხანაშვილის გვერდით. აქ
დასვენეს კუბა და ასუქუნო ხსე-
ნება ღუგუშისთვის.

უკანასკნელი გამოსაღმება. „სა-
ხალხო გაზეთი“ რედაქტორმა ა.
ქუჩუბაძემ მიმართა ხალხს მკო-
ნი სიტყვით: „პატრონებო, გან-
სვენებულთა ამხანაგებისა და ქო-
რისუფლებებისაგან დამოუკიდებელ მი-
ნების გამო მიცვალბულის ხსოვნის
ღმწაღწევისა სიტყვები არ იქნებან.
ამიტომ გთხოვთ, მუშაობდრეკითა
და ღრმა დუმილით სცეთ პატრვი
განსვენებულთა ძვირფას ცხედრებს.“

ყველამ მუხლი მოიძრა, სამარო-
სებურ სიჩუმეს არღვევდა მხოლოდ
სველით აღსავსე სასუქუნოდ იყოს
სხენება შენი, რომელსაც ოთხი ბო-
რა ერთად გლობანდა და გულის
სიღრმედა ამხნეთქილა განსვენე-
ბულის მეგობრებისა და მოწოდებუ-
სი ქეთისი. ძვირფასი ცხედარი მიიპა-
რეს ციგ სამარს, და საოლაგი ცო-
ცხელს ყვაილბეობა და გვირგვინე-
ბით დაშაბურეს. მალე ცოცხალ ყვა-
ილბეობისა და გვირგვინების გარკვე-
ვით დასაბურეს ამხანაგებსა და
ხალხს ამქნა, რომ არჩილი სასუქუ-
ნოდ მომორდა ძვირფას სამშობ-
ლოს. ხალხი მიიჭრ არ იშლიდნენ
და კიდევ დიდხანს იდგა გვირგვინე-
ბით შეწყულ საფლავთან.

ღვარჯიანი:
ტულისში არ დარჩენილა ისეთი
ქართული საზოგადო დაწესებულებე-
ბა და საზოგადოებანი, რომელთა
გამგებობა, ან საბჭო, არ დასრუბოდა
დაქრძალვას. რუსეთის ქალაქებიდან
დღემეტი ხსობურობს, რომ დაქრძალ-
ვა გადაეღო, რადგან იქიდანაც აპი-
რდნენ წარმომადგენლები წამოხუ-
ლას, მაგრამ დაქრძალვის დღის გა-
დადება შეუძლებელი იყო. ამიტომ
დღემეტი აქნობეს, რომ არ წაშა-
სულიყვნენ წარმომადგენლები შო-
რის იყვნენ: ყირაფლითა შორის წერ-
ა-კითხვის კერა განყოფილებები-
საგან, საოხუმის საზოგადოებისაგან,
ქუთაისის თავდა-ზნებრობის წარ-
მომადგენლები: გუბერნიის აზნაურ-
თა წინამძღოლის მოადგილე ჯაფარ-
იძე, დეპუტატები ნიკოლოზ და მ-
ჭავჭავაძის, თელავის საზოგადოების
წარმომადგენლები, გორის საზოგა-
დოების წარმომადგენლები, ქიათურ-
ის საზოგადოების წარმომადგენე-
ლები, ზედარდის საზოგადოების

რია, არარა. ის არაა პიროვნებანი,
ისა საგანი. ზნეობრივად ზრამცი-
რებს საზოგადოებას ასეთი მოვლენა,
თავისთავად ცხადია, მაგრამ ის არა
ნაკლებ ეკონომიურადაც ასუსტებს.
დღეს განთლებული ქვეყნებში ქა-
ლის როლი დღით-დღით იზრდება
ყოველ სფეროში. არის დარგები
სოციალური შემოქმედებისა, სადაც
ქალი პირველ ადგილს იკავებს,
როგორცია აზრხალის საქმე. ბოლო
დღის ქალი ბოლიტიკაშიც იკიდებს
ფეხს, ნორვეგიაში, ფინლანდიაში,
შვედეთში შტატების მეტი სახელმ-
წიფოში, ავსტრალიაში ქალი თანა-
სწორად მამაკაცთან ქონისმდებელია.
ოსმალთა კი, თავის-თავად სუსტი,
გაუნათლებელი, ღარიბი, ნახევარს
თავის მქობ რბობა, ხელოვნურად
ამორებს საზოგადოებრივ მუშაობას.
რას მოვიტანს ახლო მომავალი
ოსმალეთის ბოლიტიკურ ცხოვრება-
ში? ეს დღეს მეტად ძნელი სათქმე-
ლია. ბოლიტიკური პარტიები უფრო
სამხედრო პარტიებია. ძველი გზით
სვლა კი არაფერს სახერხოს ოსმა-
ლეთის არ უქადის.

კონსტანტინოპოლიდან წამოვდით
ავსტრიის ტერიტორიას. ამ საზოგადოე-
ბას ზარბაზნა ავსტრიული აქვს, ხოლო
ის ნამდვილი იტალიურია. მოსამსა-
ხურენი, ენა, ხასიათი—სულ იტალი-
ურია. ავიდეთ მეორე კლასის ბილეთს.
მაგრამ ამ დროულად ვერკავშირდება
აქაც უმუშაქანია. ორი მეთრე კლა-
სია, ერთი ვერკავშირდება თავის,
მეორე აზილთთვის, მათ გემოვნებასა და
მოთხოვნებსაგან შეგუებული. მეც
აზიურ ნაწილში მოვაქვი. ავტო სა-
ლოცაიდან დაბრუნებული სპარსე-
ლები მშვიდად საუბრობენ თავიანთ

წარმომადგენლებს, ხარკის სტუ-
დენტების წარმომადგენლებს, ქუთა-
ისში მცხოვრებ რაკეტების წარ-
მომადგენლებს, ქიათურის დრამა-
ტიკულ საზოგადოების წარმომადგე-
ნლებს, ქიათურის საურთიერო
კრედიტის წარმომადგენლებს, შავი
ქვის მიწვევითა წარმომადგენელი,
თელავის თანამაზრებელთა წარ-
მომადგენლებს, ქიათურის ქალთა
წრისაგან, ქუთაისის სახალხო სახლის
წარმომადგენლებს; სიღნაღის ქარ-
ველ საზოგადოების წარმომადგენე-
ლებს, გზა. „ხმა კახეთისა“ წარმომადგე-
ნლებს და სხვ.

გ ვ რ გ ვ ი ნ ი ა ა :
აუარებელ გვირგვინთა შორის
იყო: 1) ტულისელ თანამაზრეთა და
ამხანაგთაგან: არჩილ ჯორჯაძეს; 2)
როსტომე მყოფ თანამაზრეთა-
გან: მვირგვინ ამხანაგს; 3) ბათო-
მის თანამაზრებელთაგან: „შე-
პოვაზარ მებრძოლს არჩილს“; 4) სა-
მტრედელ თანამაზრეთაგან: „მედ-
ვარ მებრძოლს და სპეტაკ ადამიანს
ა. ჯორჯაძეს; 5) სიღნაღელ თანა-
მაზრებელთაგან: „ელისეულ მ-
მულიშვილს არჩილ ჯორჯაძეს“; 6)
თელავის თანამაზრეთაგან: „ახმე-
დიან მამულიშვილს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 7) ფოთელ თანამაზრეთა-
გან: „ჩვენს ძვირფას მასწავლებელს
არჩილ ჯორჯაძეს“.
„ვინც სამშობლოს ეორგულა, ელა-
ქუცა, ებრფერა,
მას ვე შენი კლამის წვერი ესტა-
რითი გულის ემგება!“
8) „სახალხო გაზეთი“-ს რედაქ-
ციისაგან: ჩვენს არჩილს; 9) სა-
ხელმწიფო სათათბიროს დეპუტა-
ტის გარლამ გელოვანისაგან ზედ
წარწერით: „ძვირფას ამხანაგს არ-
ჩილს“; 10) ქართველ ეროვნულ მუ-
ხელთაგან: ჩვენს სახელგან-
ხელმძღვანელს არჩილ ჯორჯაძეს—
შენი უკადრებდა თვითვე შექმნილ-
დაციდობევი სამარადისო ღამირად-
სანამ არსებობს ქართველი ერი, შენი
სხენვა ახოუშვლიდი იქნება ქართვე-
ლი მუშის გულიდან“; 11) ქართველთა
ერის საზოგადოებისაგან: „ქართველ
ბერის მისწრაფების საუკეთესო გამო-
მახტველს არჩილ ჯორჯაძეს“; 12)
საქართველოს საისტორიო და საენო-
გრაფიო საზოგადოებისაგან: „ახმე-
დიან მამულიშვილს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 13) ქართველთა შორის წერა-
კითხვის გამავრცელებელ საზოგადო-
ების განყოფილებებისაგან: 1) ბათო-
მისა—„სახალხო გაზეთი“-ს რედაქციას
და პუბლიცისტს, დაუიწყარ არჩილ
ჯორჯაძეს; 14) სენაკისა: „აუდროვად
დაკარგულს ქართველი ერის სიამა-
კეს, თავდადებულს მოღვაწეს და
დაუღალავ მუშაკს“; 15) ზესტაფონ-
ისა: „დაუიწყარ პუბლიცისტს და
საზოგადო მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 16) თელავისა: „სპეტაკ თე-
ვდადებულ და მალის გრძობით აღგ-
ზნებულ მამულიშვილს არჩილ ჯორ-

ჯაძეს“; 17) ჟურნალდ-საგან: „ერო-
ვნულ უფლებთათვის მედვარ მებრ-
ძოლს, არჩილ ჯორჯაძეს“; 18) გზა.
„ხმა კახეთისა“-გან: „სამშობლოსა-
თვის მებრძოლს არჩილ ჯორჯაძეს“;
19) გაზეთ „დილა“-ს რედაქციისაგან:
„ნიკეირ პუბლიცისტს და საზოგადო
მოღვაწეს არჩილ ჯორჯაძეს“; 20)
„ბათომის გაზეთი“-საგან: „აუდრო-
ვად დაკარგულ ნიკეირ მწერალს
და პუბლიცისტს არჩილ ჯორჯაძეს“;
21) რუსულ გაზეთის „ჩერნომორე-
ვი“-საგან: „არჩილ ჯორჯაძეს“; 22)
„სახალხო გაზეთის ასოთ-ამწყობთა-
გან: „ნიკეირ პუბლიცისტს და მე-
ბრძოლს, არჩილ ჯორჯაძეს“; 23)
ტულისის ქართველ ქალბავშვთა
„ვი შენს დამკარგავს ასე უდრო-
ვოდ“; 24) სიღნაღის საზოგადოები-
საგან: „ძვირფას მამულიშვილს არ-
ჩილს“; 25) დაბა სამტრედიის ქარ-
თველ ქალთა საზოგადოებისაგან:
„ნამდვილი მამულიშვილ არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 26) გორის პატივმცემე-
ლთაგან: „ძვირფას არჩილს“;
ერის წყლები გინდ და წყლებად,
გეგულა მის ტანჯვით სოლი;
მის ბელეთ და უბედობით
გედავოდა მეტაქე გული“;
27) დაბა ამაშის საზოგადოებისაგან:
„ერი მოქირანხულებს და სინათლის
მქადაგებელს არჩილ ჯორჯაძეს“; 28)
ლანჩხუთის საზოგადოებისაგან:
„ქართველ ერის სიამაკეს და ქარ-
თველ ერის მოამაკეს, დიდებულ
პუბლიცისტს და საზოგადო მოღვა-
წეს არჩილ ჯორჯაძეს“; 29) ხაშურ-
ის საზოგადოებისაგან: „დაძვირე-
ბულ სამშობლოსთვის თავდადებულ
მებრძოლს არჩილ ჯორჯაძეს“; 30)
სოხუმის ქართველ საზოგადოებისა-
გან: „დაუღალავ მედვარ მებრძოლს
არჩილ ჯორჯაძეს“; 31) ტულისის
ქალთა უმრავლეს კურსების ქართველ
მსმენელ ქალთაგან: „სწორუკოვარ
მასწავლებელს არჩილ ჯორჯაძეს“;
32) ხარკოვის ქართველ სტუდენტო-
ბისაგან: „ხარკოვი მყოფ თანამო-
ზრებელ სტუდენტთაგან—ძვირფას
არჩილს“;

„სულად ნამ მინც არ ჩივლის
ეს განწირული სულის კვეთება
და გზა უფალი შენგან თელილი,
ძვირფასო არჩილ მარად დარჩება“.
33) ბათომის გინწუხის ქარ-
ველ მოწაფეთაგან: „უანგარო მო-
ღვაწეს არჩილ ჯორჯაძეს“; 34)
თე. ჯორჯაძეებისაგან: ჩვენნი გვი-
რის სიამაკეს ძვირფას არჩილს“;
35) ნ. მულიქიშვილისაგან: „სნიყობის
მეგობარ ძვირფას არჩილს“; 36)
ვანო ლ. ლენკა ყარალოშვილისაგან:
„ძვირფას მია არჩილს“; 37) დრამა-
ტიკული დასი „მოგზაურისაგან“:
„არჩილ ჯორჯაძეს“—„გვა, რომ
დასტკნი უდროითა ნისლიან ღდის
განთიადზე“; 38) ქართ-კახეთის თა-
ვდა-ზნებრობის წინამძღოლთა და
დეპუტატებისაგან: „არჩილ ჯორჯა-
ძის ძვირფას სხენვას“; 39) ტულისის
მესამე დასელი მუშებისაგან:
სამადალითა მოქალაქე არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“;
ხსათათის სიმტიკე, რომელიც ადა-
მიანს ძლევდა მხოლოდ ხანგრძლივი
აღზრდის წყალობით. დიდი დაკვირ-
ვება არაა საჭირო, თქვენი ადგილი
დაასვენეთ, რომ ეს ხალხი შვილი
ოღდესაქ ძლიერი კულტურისა,
ხოლო დღეს სავესებით გავრძინე-
ბული. ძველი კულტურის ნაშთები
მის ფიციურ ბუნებაში კიდევ და-
სტულია, ხოლო ახალ სოციალურ
არეს ის გაუეკრანება, ძველს მოწ-
ყვებოდა, ახალი სახერხი კი ვერა-
ფერა უზოვანია. როცა ამ ხალხს
ვუყურებ, ასე ვევიკრბ, თითქოს
ქრბულიყო, ან მეკეთილში ვიყო.
მსენს ხომ ჩემი მეზობლებია, ჩემი
სისხლისა და გვარის ხალხია. ინსტი-
ტუტურად მათკენ ვიწვევ, მსურს გვე-
ცნო. მართლაც გაბედვე, მივედი ერთ
ყმაწვილთან და გამოვდარაბარე—
ქართულად. მან ფრანგულად მიპასუ-
ხა, თქვენი ლაპარაკი არ მესმისო. ვი-
ნარბა რომ ვკითხე, მიპასუხა—ოსმა-
ლი ვარო. მე აუსხენი, შეუძლებე-
ლი იქნება, თუ სასტიკა პირობებამ
დაგვცა და დაგვაძახუნა, ქართველს
შემოქმედება ვერ კიდევ ცოცხლივ
იტანება და გზას იკვლევს ახალ
განთიადის მოლოდინში...
ნამი.

მტკიცებულად მოხდა ჩემ სულს.
სამშობლოს გულწრფელი, ღრმა სი-
ყვარული შემართა მძიმე ხვედ-
რისიკობის დავითი.
მონაქვე. 26 მარტი. ღრმად შე-
მაყუხა არჩილის გარდაცვალებამ.
ვიზიარებ თქვენს გლოვას.
მანოეზა დეკანოზიშვილი.
მამულიშვილთა გარდაცვალებამ
მოშორდა წუთისთველს დაუღალა-
ვი მებრძოლი ცხოვრების უსამართ-
ლობისა; წმინდა, მაღალი სულისა,
დაუცხრომელი, მუდამ ძიებაში მყო-
ვი ბუნებისა და რაინდული ხასიათის
ადამიანი. არა თუ მხოლოდ ჩვენში,
არამედ ყველგან, ძვირია ასეთი ნა-
წრეთი ზნეობის პირები, ამიტომაც
იგინი ხალხის ნუგეშსა და შეგნებას
წარმომადგენენ.

გაორგა ზღანოვი.
ბერლინი. გზაში ვაგვიც მუდ-
გებულ არჩილის გარდაცვალების ამ-
ბავი; სიკრძე, აღსავსე შეგნებითა
და ტანჯვით გაფრინდა მარადისო-
ბის წიად მთ. უღამინაგებურმა სიკა-
ლიერემ მოიცა ჩემი სული.
გარგალ რამაქიძე.
ჩვენ, მეტების ციხის პატიმარი,
განუიჩვევად რწმენისა და მიმარ-
თულებისა, გულწრფელად ვგლო-
ვობთ ქართველი ერის ერთი საუკე-
თესო ქირსეულთაგანის, არჩილ
ჯორჯაძის უდროვად გარდაცვა-
ლებასა და ჩვენს უზომო მწუხარებას
ვეუბრებთ ქართველი ხალხის გლო-
ვას. მარად ხსენდა იმ კაცს, რომ
ელმაც თავისი ხანძრულ სიცოცხ-
ლე შეშობილი ერის გათვითცნა-
ბიერეს. და წინსვლელობის საქმეს
შესწირა. მეტების ციხის პატიმარი.
სამედი. გლოვებს და სტირის
სადმელის საზოგადოება საქართვე-
ლოს მოქირანხულ მეილის არჩი-
ლის დაკარგვას.
მამახალისი ჯანძიძე.
სიღნაღი. სიღნაღის ქართველთა ქა-
ლები ღრმად ვართ შეწუბულნი
დაუიწყარ არჩილის სიკვდილით;
თვის ხანძრულ, მაგრამ დიდ ნაყო-
ფიერ მოქმედებით, მტკიცე სულით
მიპაყვდა ქართული ცხოვრება გარ-
კველ გზით განსაზღვრულ მიზნის
კენ და ამით გვაგონებდა ჩვენ მოვა-
ლემბას სამშობლოს წინაშე ჩვენ
საზოგადო მოღვაწეთათნ ერთად,
როგორც იყო ი. ქაქუცავაძე. არა ნა-
კლებ სტილიზა ჩვენ თავდავიწყ-
ებისაგან გამოყვანას და გამოფინ-
ლებისაგან თამიერის ჩვენს დღე-
ში არ დაივიწყებთ არჩილს. მისი
ნათელი ხსენვა ყოველთვის იქნება
ჩვენი ცხოვრების სახელმძღვანელო.
სიღნაღის ქართველი ქალბ.

გორი. წერა-კითხვის საზოგადოე-
ბის განყოფილება უღრამეს მწუხარე-
ბას აცხადებს, ეროვნულ მისწრაფე-
ბათა საუკეთესო განმამხატვრელის,
არჩილის უდროვად გარდაცვალებას.
პანაშვიდი გადავიხადეთ. განვგობა.
გარგავა. ღრმად ვართ დამწუხ-
ებულნი ქართველ პუბლიცისტის
არჩილის უდროვად დაკარგვით. ვუ-
ეუბრებთ მამულის გლოვას. ქართველთა
ქართველი სტუდენტები.
თელავი. ღრმად ვართ შეწუხე-
ბულნი ნიკეირ პუბლიცისტის და სა-
ზოგადო მოღვაწის არჩილ ჯორჯა-
ძის უდროვად გარდაცვალებით.
ყარელის საზოგადოება.
ზუგდიდი ერის ძვირფას მოამა-
გის არჩილ ჯორჯაძის სიკვდილმა
მეტად დაგვაწუხა. გურთმდებით
მთელ ქართველ ერის მწუხარებას.
მრავალ საზოგადოების თანდას-
წრებით გადავიხადეთ პანაშვიდი.
წერა-კითხვის საზოგადოება.
პეტრბურგი. ვიზიარებთ სამშო-
ბლო მხარის გლოვას, ნიკეირ, გულ-
წრფელ პუბლიცისტის და საზოგა-
დო მოღვაწის არჩილის დაკარგვის
გამო. ქართველთა სამყრო წრე.
ბელოგორი. ხორაგაულის საზო-
გადოება მწარე ცრემლებით სტირის
არჩილის დაკარგვას.
კიციკი. ვტრიათ ფილოსოფიის-პუ-
ბლიცისტის დაუფასებელ არჩილ
ჯორჯაძის სიკვდილს. მარადი ხსენვა
შენ, მოციქულო, ქართველ ერის
ფიცი შეგნების სახსენელ გზის გამ-
მკვლელო.
კვირის სასულიერო აკადემიის სტუდენ-
ტები.
გორი. საქართველოსთან ერთად,
ჩვენც, გორის ქართველი ქალბები,
ვგლოვობთ ერის სპეტაკ უანგარო
მოღვაწეს დაკარგვას.
ქუთაისი. ქუთაისის პირველდაწ-
ყებითი სასწავლებლის მასწავლე-
ბლნი მწარედ სტირიან ნიკეირ პუ-
ბლიცისტის, არჩილის, უდროვად და-
კარგვას; მის ხსიხთ ერამ დაპყრობა
ძვირფას სამშობლოს ეროვნულ იდე-
ების საუკეთესო მებრძოლი და დამ-
კვლელო.
ქუთაისი. გადავიხადეთ პანაშვიდი
დაუღალავ მოამაგის არჩილ ჯორჯა-

ჯაძეს; 40) ერთი ჯგუფისაგან—
გულწრფელ მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს; 41) ბათომის ქალაქის გამ-
გებობაში მოსამსახურე ქართველე-
ბისაგან—„ეღრმად სასოგადო
მოღვაწეს და პუბლიცისტს არჩილ
ჯორჯაძეს“; 42) ბათომის ქართველ
მუშობებისაგან დაუღალავ ეროვნულ
მებრძოლს არჩილ ჯორჯაძეს; 43)
ნურიაში (ბათომში) მოვაქვებ და
მათი ნოქრებისაგან—სიკეთისათვის
თავდადებულ არჩილ ჯორჯაძეს“; 44)
ქურვერების სადგურის (საღვრი)
ჯგუფით: „საზოგადოებისაგან—რაკ
ერთხელ ცხოვრად სულს დანებების.
საშვილისმელოდ გარდაიცვინა“; 45)
ტულისის წვერილ ვაჟართა სა-
ზოგადოებისაგან—„დიდებულს ქარ-
თველს არჩილ ჯორჯაძეს“, არ არის
მკვდარი ვინც მოკვდეს და ხალხს
შესწიროს ღდენია, მკვდრად იგი
თქმულა, ვისაც აქ სახელი არ დარ-
ჩენია“; 46) ბათომის სტამბების ქარ-
თველ მომწევეთაგან: „პატრონან
საზოგადო მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 47) ბათომის ქართველ ნო-
ქრებისაგან: დაუიწყარ ეროვნულ
მოღვაწეს არჩილ ჯორჯაძეს“;
ოკამედ გვირგვინი იყო, რომელთა
ღრმები დაიკარგა. გარდა ამისა
რედაქციაში ბიერა დემეო მოვლდა
ორ მამათს ლეკი, რომელშიაც სხვა
და სხვა ქალაქებიდან სთხოვდნენ
ქუბო გვირგვინით შევყოთ, მა-
გრამ დაგვიანების გამო ვერა მო-
ხერხდა. ასეთი დემეში მთავიდა
სახელმწიფო სათათბიროს შორის
ჯგუფთა თავმჯდომარეს ამხანაგის
დემეტრე კერესკისაგან, სხვა და
სხვა უნივერსიტეტის ქართულ სა-
თვისტომებისგან, კერძო პირთა
გან და სხვ.

ქუთაისიდან არც ერთი გვირგვინი
არ ყოფილა, რადგან როგორც სა-
ზოგადოებამ, ავტოდვე საზოგადო
დაწესებულებებმა და ეკრძო პირებმა
გადასწყვიტეს გვირგვინის მაგივრად
ფული გადასდონ ძველ ასაგებ თან-
ხა გასაძლიერებლად.
სამიქირის დაჯავაძი
და წერილანი
სათებმა შრომის ჯგუფისა. სახ.
ლიტერატურის შრომის ჯგუფის. ფრაქ-
ციისაგან არ. ჯორჯაძის ამხანაგთ
გუბნი მოუვიდა მეზღვი დემეო:
„სათათბიროს შრომის ჯგუფსა
ვუხეზ აღდგომთ პატრვის სჯა უდრო-
ვით გარდაცვალებულთა გამოჩენი-
ლის ქართველ პუბლიცისტისა და
საზოგადო მოღვაწის არჩილ ჯორ-
ჯაძის ძვირფას არჩილს“; 36)
ვანო ლ. ლენკა ყარალოშვილისაგან:
„ძვირფას მია არჩილს“; 37) დრამა-
ტიკული დასი „მოგზაურისაგან“:
„არჩილ ჯორჯაძეს“—„გვა, რომ
დასტკნი უდროითა ნისლიან ღდის
განთიადზე“; 38) ქართ-კახეთის თა-
ვდა-ზნებრობის წინამძღოლთა და
დეპუტატებისაგან: „არჩილ ჯორჯა-
ძის ძვირფას სხენვას“; 39) ტულისის
მესამე დასელი მუშებისაგან:
სამადალითა მოქალაქე არჩილ ჯორ-

ჯაძეს; 40) ერთი ჯგუფისაგან—
გულწრფელ მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს; 41) ბათომის ქალაქის გამ-
გებობაში მოსამსახურე ქართველე-
ბისაგან—„ეღრმად სასოგადო
მოღვაწეს და პუბლიცისტს არჩილ
ჯორჯაძეს“; 42) ბათომის ქართველ
მუშობებისაგან დაუღალავ ეროვნულ
მებრძოლს არჩილ ჯორჯაძეს; 43)
ნურიაში (ბათომში) მოვაქვებ და
მათი ნოქრებისაგან—სიკეთისათვის
თავდადებულ არჩილ ჯორჯაძეს“; 44)
ქურვერების სადგურის (საღვრი)
ჯგუფით: „საზოგადოებისაგან—რაკ
ერთხელ ცხოვრად სულს დანებების.
საშვილისმელოდ გარდაიცვინა“; 45)
ტულისის წვერილ ვაჟართა სა-
ზოგადოებისაგან—„დიდებულს ქარ-
თველს არჩილ ჯორჯაძეს“, არ არის
მკვდარი ვინც მოკვდეს და ხალხს
შესწიროს ღდენია, მკვდრად იგი
თქმულა, ვისაც აქ სახელი არ დარ-
ჩენია“; 46) ბათომის სტამბების ქარ-
თველ მომწევეთაგან: „პატრონან
საზოგადო მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 47) ბათომის ქართველ ნო-
ქრებისაგან: დაუიწყარ ეროვნულ
მოღვაწეს არჩილ ჯორჯაძეს“;
ოკამედ გვირგვინი იყო, რომელთა
ღრმები დაიკარგა. გარდა ამისა
რედაქციაში ბიერა დემეო მოვლდა
ორ მამათს ლეკი, რომელშიაც სხვა
და სხვა ქალაქებიდან სთხოვდნენ
ქუბო გვირგვინით შევყოთ, მა-
გრამ დაგვიანების გამო ვერა მო-
ხერხდა. ასეთი დემეში მთავიდა
სახელმწიფო სათათბიროს შორის
ჯგუფთა თავმჯდომარეს ამხანაგის
დემეტრე კერესკისაგან, სხვა და
სხვა უნივერსიტეტის ქართულ სა-
თვისტომებისგან, კერძო პირთა
გან და სხვ.

სამიქირის დაჯავაძი
და წერილანი
სათებმა შრომის ჯგუფისა. სახ.
ლიტერატურის შრომის ჯგუფის. ფრაქ-
ციისაგან არ. ჯორჯაძის ამხანაგთ
გუბნი მოუვიდა მეზღვი დემეო:
„სათათბიროს შრომის ჯგუფსა
ვუხეზ აღდგომთ პატრვის სჯა უდრო-
ვით გარდაცვალებულთა გამოჩენი-
ლის ქართველ პუბლიცისტისა და
საზოგადო მოღვაწის არჩილ ჯორ-
ჯაძის ძვირფას არჩილს“; 36)
ვანო ლ. ლენკა ყარალოშვილისაგან:
„ძვირფას მია არჩილს“; 37) დრამა-
ტიკული დასი „მოგზაურისაგან“:
„არჩილ ჯორჯაძეს“—„გვა, რომ
დასტკნი უდროითა ნისლიან ღდის
განთიადზე“; 38) ქართ-კახეთის თა-
ვდა-ზნებრობის წინამძღოლთა და
დეპუტატებისაგან: „არჩილ ჯორჯა-
ძის ძვირფას სხენვას“; 39) ტულისის
მესამე დასელი მუშებისაგან:
სამადალითა მოქალაქე არჩილ ჯორ-

ჯაძეს; 40) ერთი ჯგუფისაგან—
გულწრფელ მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს; 41) ბათომის ქალაქის გამ-
გებობაში მოსამსახურე ქართველე-
ბისაგან—„ეღრმად სასოგადო
მოღვაწეს და პუბლიცისტს არჩილ
ჯორჯაძეს“; 42) ბათომის ქართველ
მუშობებისაგან დაუღალავ ეროვნულ
მებრძოლს არჩილ ჯორჯაძეს; 43)
ნურიაში (ბათომში) მოვაქვებ და
მათი ნოქრებისაგან—სიკეთისათვის
თავდადებულ არჩილ ჯორჯაძეს“; 44)
ქურვერების სადგურის (საღვრი)
ჯგუფით: „საზოგადოებისაგან—რაკ
ერთხელ ცხოვრად სულს დანებების.
საშვილისმელოდ გარდაიცვინა“; 45)
ტულისის წვერილ ვაჟართა სა-
ზოგადოებისაგან—„დიდებულს ქარ-
თველს არჩილ ჯორჯაძეს“, არ არის
მკვდარი ვინც მოკვდეს და ხალხს
შესწიროს ღდენია, მკვდრად იგი
თქმულა, ვისაც აქ სახელი არ დარ-
ჩენია“; 46) ბათომის სტამბების ქარ-
თველ მომწევეთაგან: „პატრონან
საზოგადო მოღვაწეს არჩილ ჯორ-
ჯაძეს“; 47) ბათომის ქართველ ნო-
ქრებისაგან: დაუიწყარ ეროვნულ
მოღვაწეს არჩილ ჯორჯაძეს“;
ოკამედ გვირგვინი იყო, რომელთა
ღრმები დაიკარგა. გარდა ამისა
რედაქციაში ბიერა დემეო მოვლდა
ორ მამათს ლეკი, რომელშიაც სხვა
და სხვა ქალაქებიდან სთხოვდნ

